

Data publikacji: 27-07-2011

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 21 lipca 2011 r.

Druk nr 1298

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Uprzejmie informuję, że na podstawie art. 90f Regulaminu Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2011 roku przyjęła sprawozdanie z rozpatrzonych w 2010 roku petycji, które w załączeniu przekazuję.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Stanisław Piotrowicz

SPRAWOZDANIE

KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA, PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI

Z ROZPATRZONYCH W 2010 ROKU PETYCJI

Warszawa, dnia 20 lipca 2011 roku

Wstęp

Realizując obowiązek wynikający z art. 90f Regulaminu Senatu corocznego składania Senatowi sprawozdania z petycji rozpatrzonych przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, w imieniu komisji przedkładam sprawozdanie za rok 2010.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.) w dziale „Wolności i prawa polityczne” w art. 63 przewiduje możliwość składania przez obywateli petycji, wniosków i skarg. W tym przepisie stwierdza się, że każdy ma prawo składać petycje, wnioski, skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej, a także do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami. Ponadto przepis ten zawiera upoważnienie do uregulowania w ustawie trybu rozpatrywania petycji.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej VII kadencji, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, już w 2008 r. podjął działania by wprowadzić w życie konstytucyjne prawo do składania przez obywateli petycji. Instytucja petycji stała się przedmiotem rozważań Parlamentarnego Zespołu do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, któremu przewodniczy arszalek Senatu Bogdan Borsewicz. Zespół wskazał na potrzebę uaktywnienia instytucji petycji oraz przygotowania ustawy o petycjach.

Działania Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad uregulowaniem problematyki petycji prowadzone były dwutorowo:

Najpierw Senat na 22. posiedzeniu 20 listopada 2008 r. debatował nad instytucją petycji i zmienił swój Regulamin (M. P. Nr 90, poz. 781), aby umożliwić obywatelom korzystanie z prawa do petycji. Rozszerzono kompetencje senackiej Komisji Praw Człowieka i Praworządności o rozpatrywanie petycji oraz dodano do nazwy tej komisji petycje. Ponadto do Regulaminu Senatu wprowadzono nowy dział Xa „Rozpatrywanie petycji”, w którym został określony tryb pracy Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami. Zmiany weszły w życie 1 stycznia 2009 r., od lipca 2009 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji rozpoczęła natomiast rozpatrywanie petycji skierowanych przez Marszałka Senatu.

W dalszej kolejności również w Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji podjęto prace nad przygotowaniem założeń do projektu ustawy o petycjach (komisja poświęciła temu tematowi dwa posiedzenia). Zgodnie z Regulaminem Senatu grupa senatorów złożyła do Marszałka Senatu wnioski o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy o petycjach. Do reprezentowania wnioskodawców w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Mieczysław Augustyn. Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem zawarty był w druku senackim nr 1036 z 17 listopada 2010 r. Projekt był konsultowany między innymi z organizacjami pozarządowymi. Do pierwszego czytania skierowano go do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Komisje na wspólnym posiedzeniu 15 marca 2011 r. rozpatrzyły w pierwszym czytaniu projekt ustawy, wprowadziły do niego poprawki i wniosły o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu ustawy oraz projektu uchwały w sprawie wniesienia go do Sejmu. Senat na 74. posiedzeniu kwietnia 2011 r. podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o petycjach.

Obecnie projekt znajduje się w Sejmie. Zawarty jest w druku sejmowym nr 4261 i został skierowany 27 maja 2011 r. do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej z zaleceniem zasięgnięcia opinii Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach.

Opis trybu pracy Komisji

Zgodnie z postanowieniami działu Xa Regulaminu Senatu obywatele mogą nadsyłać petycje do Marszałka Senatu, który następnie kieruje je do Przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji. Każdą petycję Przewodniczący kieruje na posiedzenie Komisji. Komisja po rozpatrzeniu petycji i stwierdzeniu związku przedmiotu petycji z funkcjami Izby może skorzystać z jednego z trzech uprawnień:

- 1) złożyć do Marszałka Senatu wnioski o podjęcie inicjatywy ustawodawczej (uchwałodawczej) wraz z projektem ustawy (uchwały),
- 2) upoważnić jednego z członków Komisji do złożenia wniosku o charakterze legislacyjnym w czasie dyskusji nad danym punktem porządku obrad Senatu,
- 3) przedstawić Marszałkowi Senatu opinię w sprawie celowości skorzystania przez Senat lub przez jego organ z uprawnień określonych w Konstytucji, ustawie lub Regulaminie Senatu.

Jeśli Komisja po rozpatrzeniu petycji uzna, że przedmiot petycji nie mieści się w zakresie kompetencji Senatu, to może przekazać ją właściwemu organowi władzy publicznej, jednocześnie informując o tym Marszałka Senatu.

Po rozpatrzeniu petycji Komisja posiada także prawo niepodejmowania działań, o czym również informuje Marszałka Senatu i wskazuje przyczyny.

Komisja ma obowiązek zawiadomiania podmiotu wnoszącego petycję o podejmowanych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia.

Schemat rozpatrywania petycji prezentuje załącznik nr 1 do niniejszego sprawozdania.

Corocznym obowiązkiem Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji jest składanie Senatowi sprawozdania z rozpatrzonych petycji.

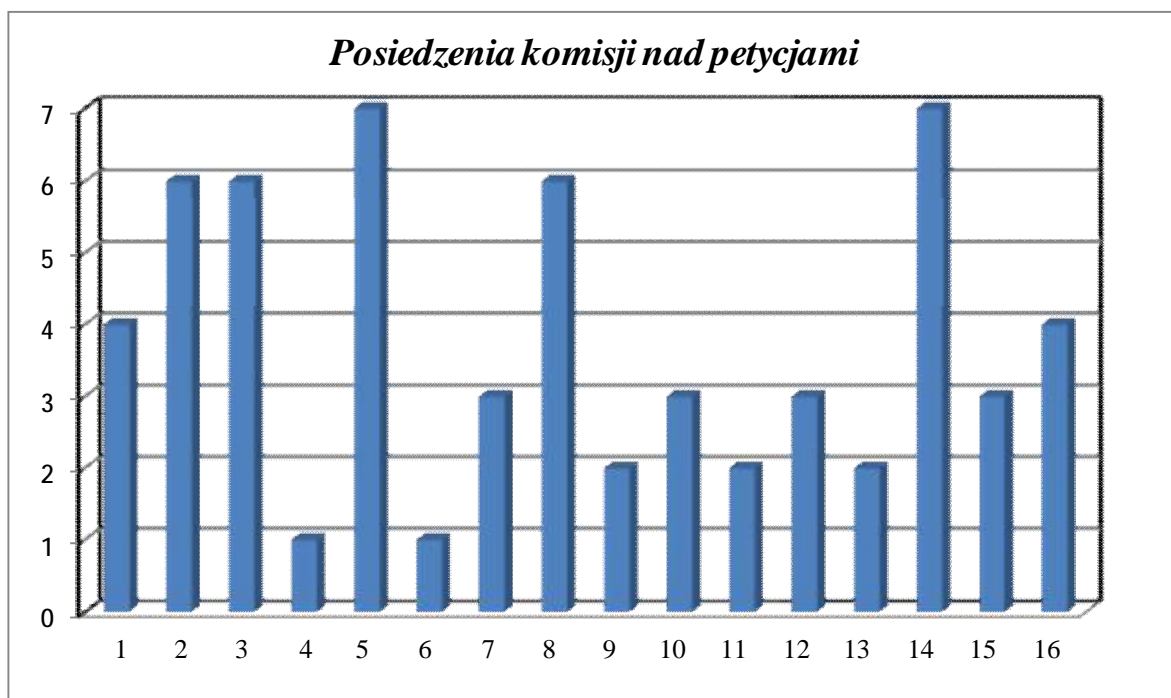
Prace komisji nad petycjami

W 2010 r. Marszałek Senatu skierował do Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji 21 petycji, z których 20 zostało rozpatrzonych przez komisję, w przypadku petycji skierowanej do komisji w grudniu 2010 r. prace zaplanowano już w 2011 r. Należy podkreślić, że komisja w 2010 r. prowadziła prace nad 30 petycjami, w tym kontynuowała prace nad 10 petycjami skierowanymi do komisji w 2009 r.

Wśród 21 petycji skierowanych do komisji w 2010 r. było 12 petycji zbiorowych, autorami 9 petycji były natomiast osoby indywidualne.

Wykaz tematów petycji, nad którymi komisja pracowała w 2010 r. zawarty jest w załączniku nr 2 do niniejszego sprawozdania.

Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w 2010 r. odbyła 16 posiedzeń poświęconych pracy nad petycjami, analizując każdorazowo kilka petycji (1–7).

Podkreślić należy, że w trakcie prac nad petycją dotyczącą roszczeń z tytułu przedwojennych obligacji Skarbu Państwa Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji współpracowała z Komisją Budżetu i Finansów Publicznych, występując o opinię w sprawie tej petycji.

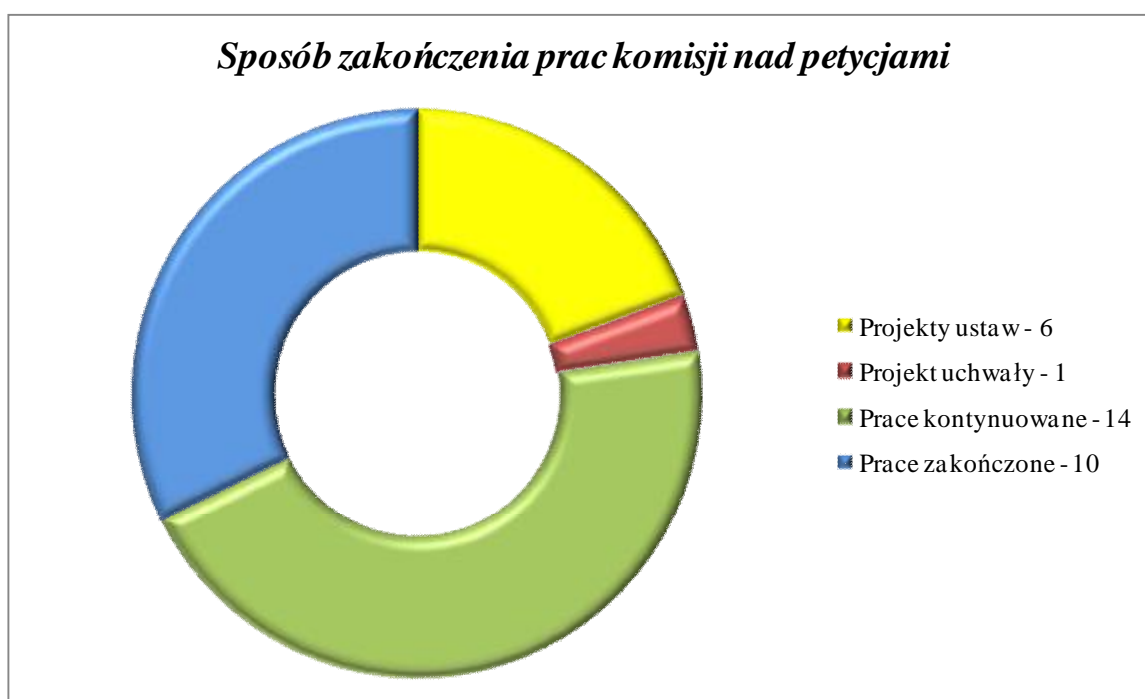
Komisja Budżetu i Finansów Publicznych 29 lipca 2010 r. zorganizowała posiedzenie w tej sprawie. Udział w nim wzięli przedstawiciele Ministerstwa Finansów Podsekretarz Stanu Maciej Grabowski i Naczelnik Wydziału w Departamencie Długu Publicznego Monika Słowik. Po przeprowadzeniu dyskusji senatorowie wyrazili opinię o niepodejmowaniu prac nad przygotowaniem inicjatywy ustawodawczej w sprawie omawianej petycji i zaproponowali zorganizowanie posiedzenia połączonych komisji poświęconego rozpatrywanej problematyce.

Na wspólnym posiedzeniu 23 listopada 2010 r. komisje debatowały na temat reprivatyzacji i roszczeń obywateli wobec Skarbu Państwa. W posiedzeniu stronę rządową reprezentowali m.in. wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli, ministrowie odpowiedzialni za kwestie prywatyzacji - minister skarbu państwa, minister infrastruktury oraz minister finansów. Ponadto gośćmi spotkania byli autorzy petycji wnioskujący o odszkodowania do Skarbu Państwa, przedstawiciele organizacji i środowisk zajmujących się problematyką reprivatyzacji i odszkodowań.

Uczestnicy spotkania potwierdzili potrzebę ustawowego ujęcia wniosków z przedmiotowej petycji, a także poszukiwania sposobu realizacji zobowiązań z uwzględnieniem możliwości finansów publicznych.

W swoich pracach nad petycjami Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji przyjęła następujący tryb postępowania. Każda z petycji była rozpatrywana indywidualnie. Po zaprezentowaniu petycji na forum komisji przeprowadzano dyskusję nad zawartymi w niej postulatami, zwracano się także o informacje, opinie i stanowiska do resortów związanych merytorycznie z problematyką petycji oraz do ekspertów.

W 2010 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji na podstawie zgromadzonych materiałów przygotowała 6 projektów ustaw i 1 projekt uchwały. Ponadto podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad 14 petycjami, a stosunku do 10 zdecydowano o zakończeniu prac lub o ich niepodejmowaniu. W odniesieniu do dwóch petycji komisja kończąc prace postanowiła skierować kopie petycji do odpowiednich komisji sejmowych z rekomendacją, aby w pracach nad nowelizacjami uwzględnione zostały postulaty zgłoszone w petycjach.

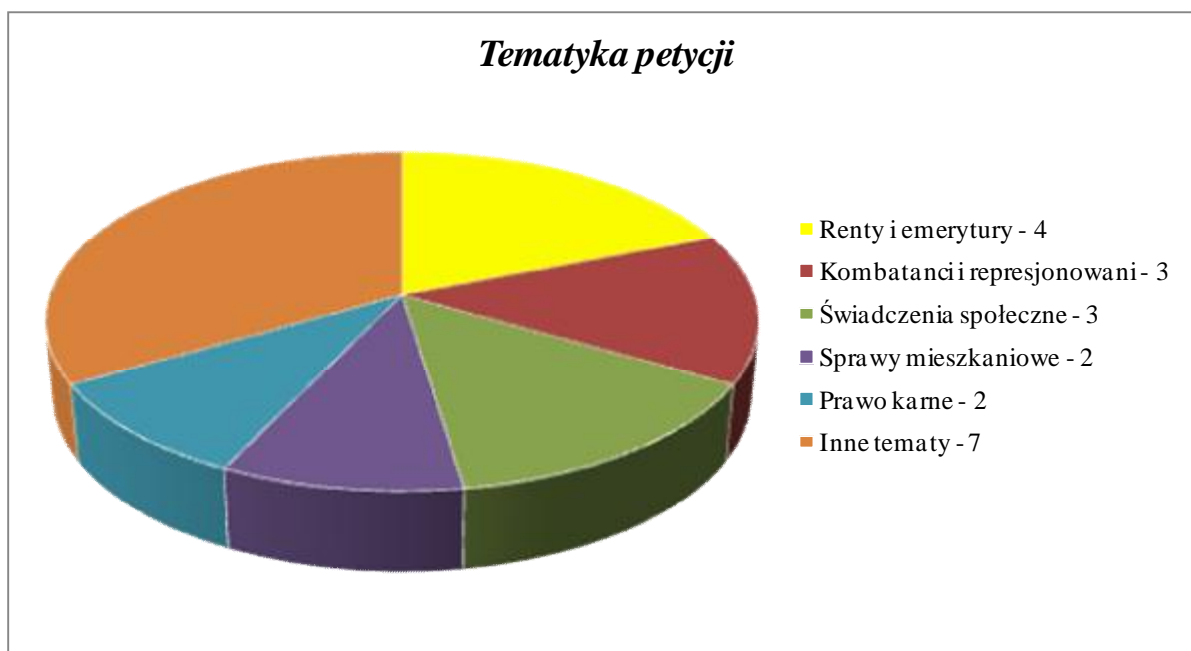

Autorzy petycji najczęściej postulowali zmianę przepisów prawa dotyczącego następującej problematyki:

- rent i emerytur - 4 petycje odnoszące się m.in. do zmiany zasad waloryzacji, kapitału początkowego, okresów składkowych czy renty socjalnej,
- sytuacji kombatantów i osób represjonowanych - 3 petycje zawierały postulaty rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymywania z tego tytułu świadczeń o osoby represjonowane i internowane w stanie wojennym,
- świadczeń społecznych - 3 petycje odnosiły się do świadczeń pielęgnacyjnych czy zasiłku rodzinnego,
- spraw mieszkaniowych - 2 petycje dotyczące spółdzielni mieszkaniowych i byłych mieszkań zakładowych,

- prawa karnego - 2 petycje, autor jednej z nich postulował wprowadzenie obowiązku pracy dla skazanych na cele publiczne, w kolejnej petycji zaproponowano ujednoczenie zasad wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczanego na podstawie Kodeksu karnego i Kodeksu wykroczeń.

Pojedyncze petycje odnosiły się do zagadnień: reprivatyzacji, roszczeń z tytułu przedwojennych obligacji Skarbu Państwa, ochrony danych osobowych, standaryzacji graficznego wizerunku godła państwowego, zadośćuczynienia krzywdom byłych pracowników PGR-ów, nowelizacji procedury cywilnej w części postanowień wzorca umów, a także zmian w ordynacji wyborczej do organów samorządu terytorialnego.

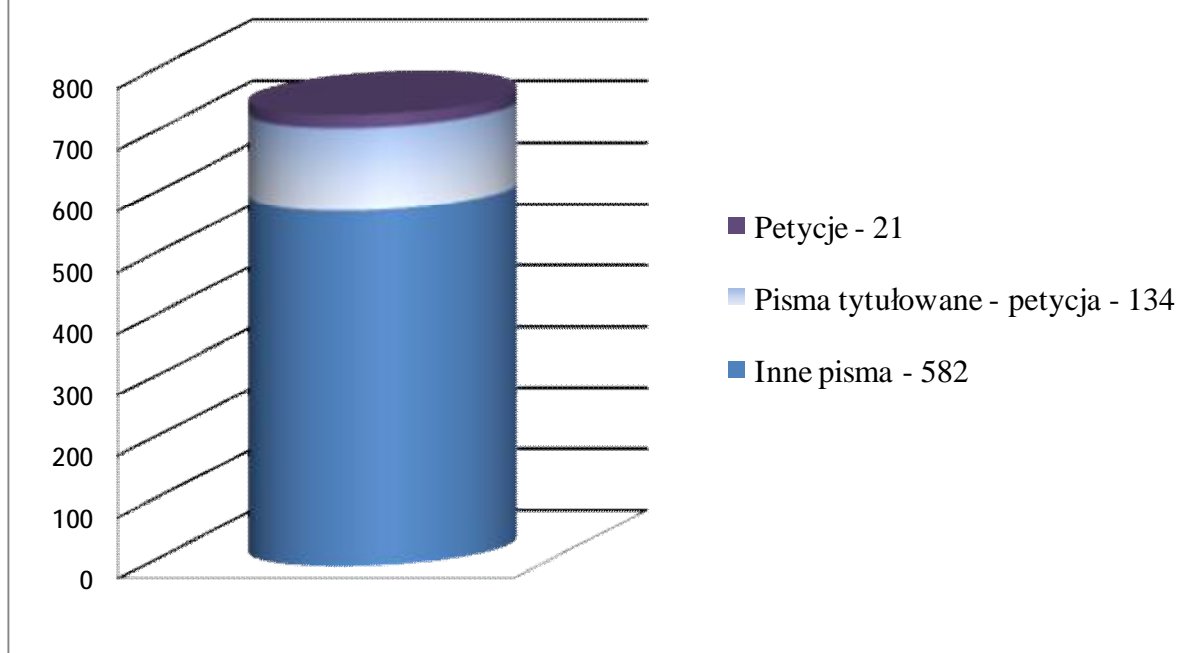

Do Marszałka Senatu, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz innych organów Senatu i jednostek Kancelarii Senatu napływa szereg listów. Analizując korespondencję nadesłaną w 2010 r. należy stwierdzić, że wśród 737 pism 155 w tytule miało wyraz „petycja” lub zawierało wnioski i propozycje zmiany przepisów prawa. W wyniku wnikliwej analizy tych pism 21 nadano tryb petycyjny.

Zdecydowanej większości pism skierowanych do Działu Petycji i Korespondencji Biura Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu nie można było nadać biegu i rozpatrzyć w trybie petycyjnym przede wszystkim dlatego, że nie zawierały one wniosków legislacyjnych, a ich autorzy przedstawiali swoje indywidualne sprawy prowadzone przed organami wymiaru sprawiedliwości lub przed różnymi organami samorządowymi, wyrażali polemikę lub niezadowolenie z zapadłych orzeczeń i rozstrzygnięć.

Znaczną większość korespondencji kierowanej jako petycje stanowiły pisma osób dzielących się opiniami, uwagami i krytyką na temat stosowania i przestrzegania prawa.

Pisma wpływające - ogólna liczba - 737

Na każde z nadesłanych pism ich nadawcy otrzymali pisemną odpowiedź z Działu Petycji i Korespondencji Biura Komunikacji Społecznej Kancelarii Senatu, zawierającą wyczerpującą informację lub wyjaśnienie.

W 2010 r. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wniosła do Marszałka Senatu następujące projekty ustaw i uchwał:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego – druk senacki nr 839; Senat na 63. posiedzeniu 21 października 2010 r. odrzucił ten projekt;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o orderach i odznaczeniach – druk senacki nr 1050; skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej i Komisji Obrony Narodowej – komisje przygotowały sprawozdanie (druk nr 1050 S); drugie czytanie projektu zaplanowano na 80. posiedzeniu Senatu 6–7 lipca 2011 r.;
- projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów, i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych – druk senacki nr 1049; skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, trwają prace legislacyjne;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz ustawy o działach administracji rządowej – druk senacki nr 967; skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – komisje przygotowały sprawozdanie (druk nr 967 S); drugie i trzecie czytanie projektu odbyło się na 73. posiedzeniu Senatu 31 marca 2011 r.; projekt skierowany do Sejmu, trwają prace legislacyjne;

- projekt uchwały w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, prześladowanych, aresztowanych i skazanych w Polsce w latach 1944–1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej (druk senacki nr 877); 12 sierpnia 2010 r. Senat podjął uchwałę w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego; uchwała jest opublikowana w Monitorze Polskim z 2010 r. (Nr 59, poz. 776);
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (druk senacki nr 968); skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej; trwają prace legislacyjne;
- projekt ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk senacki nr 992); skierowany do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej; komisje przygotowały sprawozdanie (druk nr 992 S); drugie i trzecie czytanie projektu odbyło się na 72. posiedzeniu Senatu 17 marca 2011 r.; projekt skierowany do Sejmu (druk sejmowy nr 4148); trwają prace legislacyjne.

Zgodnie z procedurą przyjętą przy rozpatrywaniu petycji Dział Petycji i Korespondencji do każdej petycji przygotował Informację o przedmiocie petycji. Stanowi ona materiał pomocniczy służący rozpatrzeniu petycji przez komisję. Każda Informacja zawierała prezentację autora petycji, opis postulatów petycji i ich uzasadnienie, a także analizę stanu prawnego regulującego zawartą w niej problematykę i dane dotyczące ewentualnych prac legislacyjnych nad tym zagadnieniem. W opracowaniu zawarte były też informacje na temat związanego z daną problematyką orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i sądów powszechnych lub administracyjnych, a także o działaniach rządu lub zainteresowanych organizacji. Każda z Informacji o przedmiocie petycji zawierała podsumowanie i rekomendację biura. Do każdego opracowania dołączane były również materiały zawierające wniosek autora petycji oraz wybrane akty prawne, orzeczenia sądów, projekty ustaw, publikacje lub informacje o wcześniejszych działaniach w przedmiocie petycji.

Złożoność problematyki zawartej w petycjach rozpatrzonych w 2010 r. i działania podejmowane przez Komisję Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wymagają zaprezentowania każdej z petycji indywidualnie.

1. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej objęcia ulgą 49% studentów studiów III stopnia (doktorantów) przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego i kolejowego (P-02/09).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Petycja odnosiła się do zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440 ze zm.), która w art. 4 ust. 4 pkt 3 i art. 5 ust. 1 pkt 2 stanowi o ulgach dla studentów do ukończenia 26. roku życia. W ustawie nie przewidziano uprawnień do ulgowych przejazdów dla doktorantów.

Marszałek Senatu **6 października 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Na posiedzeniu **15 października 2009 r.** komisja rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace. Przewodniczący komisji zwrócił się z prośbą do Biura Analiz i Dokumentacji o przygotowanie opinii niezależnych ekspertów w tej sprawie. Opinie przygotowane zostały przez dr. Ryszarda Piotrowskiego i dr. Wojciecha Orłowskiego, komisja otrzymała je w listopadzie 2009 r.

Komisja kontynuowała prace nad petycją na posiedzeniu **16 lutego 2010 r.**, w którym uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury oraz Ministerstwa Finansów. Przedstawiciele resortów oświadczyli, że uwzględnienie wniosku petycji, który odnosi się do interesów wybranej grupy społecznej może doprowadzić do destabilizacji systemu ulg. Komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu **24 marca 2010 r.** przedłożyło komisji projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. Komisja jednogłośnie przyjęła wniosek o zaakceptowanie przedstawionego projektu ustawy. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz. Projekt ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego zawarty był w druku senackim nr 839 z 29 marca 2010 r.

Na wspólnych posiedzeniach Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Ustawodawczej (**6 lipca i 5 sierpnia 2010 r.**) odbyło się pierwsze czytanie projektu ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, komisje przygotowały sprawozdanie o projekcie (druk nr 839 S).

Na 63. posiedzeniu Senatu **20 października 2010 r.** odbyło się drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. Senat 21 października 2010 r. odrzucił projekt ustawy i tym samym zakończył postępowanie w tej sprawie.

2. Petycja w sprawie wznowienia nadawania Krzyża Armii Krajowej - odznaczenia o charakterze wojskowym (P-09/09).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji odnosił się do postanowień ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o orderach i odznaczeniach, uchylające przepisy o tytułach honorowych oraz zmieniające niektóre ustawy (Dz. U. Nr 90, poz. 451 ze zm.) oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450 ze zm.).

Autor petycji podnosił w uzasadnieniu, że Krzyż Armii Krajowej początkowo był odznaką pamiątkową, został wprowadzony 1 sierpnia 1966 r. na wychodźstwie w Londynie (przy Kole Byłych Żołnierzy Armii Krajowej) przez dowódcę Armii Krajowej gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego dla upamiętnienia wysiłku i zasług żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego. Krzyż nadawano żołnierzom AK oraz żołnierzom organizacji poprzedzających powstanie AK (Służba Zwycięstwu Polski, Związek Walki Zbrojnej) za zasługi w latach 1939–1945. Do 1992 r. krzyż ten nadawano w Londynie. W 1992 r. został uznany za odznaczenie o charakterze wojskowym i był nadawany przez Prezydenta RP w Polsce do 8 maja 1999 r..

Marszałek Senatu **5 listopada 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **12 listopada 2009 r.** rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace.

Komisja prowadziła prace nad petycją **16 lutego i 24 marca 2010 r.** oraz zapoznała się z pismami nadesłanymi w sprawie postulatu petycji od Rzecznika Praw Obywatelskich

oraz z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Na posiedzeniu **14 października 2010 r.** komisja kontynuowała dyskusję nad petycją; senatorowie zdecydowali o przygotowaniu projektu inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do wznowienia nadawania Krzyża Armii Krajowej.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu **19 listopada 2010 r.** przedłożyło komisji projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o orderach i odznaczeniach, senatorowie zaakceptowali przedstawiony projekt ustawy. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz. Projekt ustawy o zmianie ustawy o orderach i odznaczeniach zawarty był w druku senackim nr 1050 z 30 listopada 2010 r.

Marszałek Senatu skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej i Komisji Obrony Narodowej; komisje przygotowały sprawozdanie (druk nr 1050 S). Drugie czytanie projektu odbyło się na 80. posiedzeniu Senatu 6 lipca 2011 r. Senat 7 lipca 2011 r. przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o orderach i odznaczeniach oraz podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu tego projektu ustawy.

3. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej usunięcia z życia publicznego komunistycznych patronów ulic i placów (P-10/09).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Radę Miasta Jastrzębie Zdrój.

Postulat petycji odnosił się do ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), która w art. 18 ust. 2 pkt 13 stanowi, że do wyłącznej właściwości rady gminy należy: podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów, będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych (...), a także wznoszenia pomników.

Radni w uzasadnieniu do petycji podnoszą, że w dwudziestą rocznicę odzyskania przez Polskę suwerenności, należy w całym kraju przeprowadzić usunięcie symboli komunistycznych ze sfery życia publicznego. Lokalne samorządy nie są jednak w stanie samodzielnie podołać temu zadaniu.

Marszałek Senatu **5 listopada 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Na posiedzeniu **12 listopada 2009 r.** komisja rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace.

Komisja prowadziła prace nad petycją na 6 posiedzeniach (**16 lutego, 24 marca, 6 maja, 1 lipca, 6 października 2010 r.**), senatorowie zapoznali się z pismem Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej zawierającym propozycję (ujęta w 20 punktach) określenia symboli nazizmu, faszystów, komunizmu lub innego totalitarnego ustroju.

19 listopada 2010 r. komisja kontynuowała prace nad projektem przygotowanym przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. Po przeprowadzeniu dyskusji komisja zaakceptowała projekt ustawy. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz. Projekt ustawy o usunięciu z nazw dróg, ulic, mostów, placów i innych obiektów symboli ustrojów totalitarnych zawarty jest w druku senackim nr 1049 z 30 listopada 2010 r.

Marszałek Senatu skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – trwają prace legislacyjne.

4. **Petycja w sprawie wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego dotyczących:**

- **podniesienia rangi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, poprzez ponowne podporządkowanie kierownika Urzędu Prezesowi Rady Ministrów (a nie jak obecnie ministrowi pracy i polityki społecznej) oraz**
- **reaktywowania Państwowego Funduszu Kombatantów (P-12/09).**

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

- Wojewódzką Radę Kombatantów i Osób Represjonowanych przy Wojewodzie Małopolskim z siedzibą w Krakowie,
- Porozumienie Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie.

Petycja odnosiła się do ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zm.), której przepisy regulują zagadnienia objęte postulatami petycji.

Marszałek Senatu **19 listopada 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Na posiedzeniu **15 grudnia 2009 r.** komisja rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace.

Komisja prowadziła prace nad petycją na 5 posiedzeniach (**16 lutego, 24 marca, 6 maja, 1 lipca 2010 r.**); przeprowadzona została dyskusja nad zmianą trybu dystrybucji pomocy pieniężnej dla kombatantów; **29 lipca 2010 r.** senatorowie przyjęli projekt ustawy przygotowany przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu oraz wystąpili do Marszałka Senatu z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej realizacji postulatów petycji. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz. Projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz ustawy o działach administracji rządowej zawarty był w druku senackim nr 967 z 9 sierpnia 2010 r.

Marszałek Senatu skierował projekt do pierwszego czytania do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – komisje przygotowały sprawozdanie (druk nr 967 S). Drugie i trzecie czytanie projektu odbyło się na 73. posiedzeniu Senatu 31 marca 2011 r.; projekt został skierowany do Sejmu, trwają nad nim prace legislacyjne.

5. **Petycja w sprawie podjęcia uchwały okolicznościowej w celu złożenia hołdu żołnierzom Polskiego Państwa Podziemnego, walczącym o wolną i demokratyczną Polskę, wykonującym rozkazy legalnego rządu na uchodźstwie, prześladowanym, aresztowanym i skazanym w latach 1944–1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej (P-13/09).**

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Marszałek Senatu **2 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **15 grudnia 2009 r.** rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace.

Komisja pracowała nad petycją na 4 posiedzeniach (**16 lutego, 24 marca, 7 kwietnia 2010 r.**), przeprowadzona została dyskusja i zgłoszone były założenia do projektu uchwały. **6 maja 2010 r.** komisja zapoznała się z tekstem uchwały przygotowanym przez senatora Zbigniewa Cichonia. Senatorowie jednogłośnie zaaprobowali przedstawiony projekt. Do

reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem uchwały upoważniony został senator Zbigniew Cichoń. Projekt uchwały w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, prześladowanych, aresztowanych i skazanych w Polsce w latach 1944–1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej zawarty był w druku senackim nr 877 z 12 maja 2010 r.

Marszałek Senatu **13 maja 2010 r.** skierował projekt uchwały do Komisji Ustawodawczej. W Komisji Ustawodawczej **21 lipca i 11 sierpnia 2010 r.** przeprowadzone zostało pierwsze czytanie projektu uchwały, komisja przygotowała sprawozdanie, w którym wносиła o wprowadzenie poprawek do projektu uchwały (druk nr 877 S).

Na 62. posiedzeniu Senatu 11 sierpnia 2010 r. odbyło się drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, prześladowanych, aresztowanych i skazanych w Polsce w latach 1944–1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej. **Senat 12 sierpnia 2010 r. podjął Uchwałę w sprawie uczczenia pamięci żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego.** Uchwała została opublikowana w Monitorze Polskim z 2010 r. (Nr 59, poz. 776).

6. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu przywrócenie inwalidom wojennym prawa do pobierania dwóch świadczeń w pełnej wysokości (tj. 100% renty inwalidzkiej i 100% emerytury) (P-14/09).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył postanowień ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87 ze zm.), która w art. 54 ust. 1 stanowi, że inwalidzie wojennemu i wojskowemu, którego inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową (...), który nabył prawo do emerytury, wypłaca się w zależności od jego wyboru półtora świadczenia, tj. rentę inwalidzką powiększoną o połowę emerytury albo emeryturę powiększoną o połowę renty inwalidzkiej.

Do dnia 15 listopada 1991 r. inwalidzi wojenni i wojskowi, których inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową, otrzymywali renty i emerytury w pełnej wysokości. Nowelizacja ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin wprowadziła w 1991 r. zmianę kwestionowaną w petycji.

Marszałek Senatu **2 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **15 grudnia 2009 r.** rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować nad nią prace.

Na posiedzeniu **16 lutego 2010 r.** komisja dyskutowała nad petycją. Przedstawione zostały stanowiska Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przygotowane do petycji. **24 marca 2010 r.** wznowiono dyskusję, w głosowaniu komisja podjęła decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

7. Petycja w sprawie zmiany wysokości rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez przyjęcie 100% wartości pozostawionych nieruchomości, jako podstawy zaliczenia wartości nieruchomości (P-15/09).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418 ze zm.), która w art. 13 ust. 2 stanowi, że

zalicza się wartość nieruchomości pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego w wysokości równej 20%. Jednocześnie wysokość świadczenia pieniężnego stanowi również 20% wartości pozostawionych nieruchomości.

Autor petycji postulował, aby za podstawę wyliczenia rekompensaty przyjąć 100% wartości nieruchomości pozostawionych.

Marszałek Senatu **11 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **28 stycznia 2010 r.** rozpatrzyła petycję i postanowiła prowadzić dalsze prace nad nią.

Komisja **6 maja 2010 r.** kontynuowała prace nad petycją. Przewodniczący komisji zapoznał senatorów ze stanowiskiem Ministra Skarbu Państwa zawierającym informacje na temat aktualnych uregulowań prawnych dotyczących prawa do rekompensaty za pozostawione mienie zabużańskie. Minister Skarbu podkreślił fakt, iż ustalenie wysokości świadczenia na 20% wartości pozostawionych nieruchomości stanowi kompromis pomiędzy oczekiwaniami Zabużan, a możliwościami finansowymi Państwa. Jednocześnie stwierdzono, że podwyższenie wysokości rekompensaty nie wydaje się obecnie propozycją możliwą do zrealizowania. Po przeprowadzeniu dyskusji, w głosowaniu komisja podjęła decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

8. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ustanowienia dnia 4 czerwca świętem państwowym. Nowe święto upamiętniać ma rocznicę pierwszych, częściowo wolnych wyborów do Sejmu i całkowicie wolnych wyborów do Senatu. Jednocześnie dzień ten będzie symbolem obalenia komunizmu (P-16/09).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Jerzego B. i 65 osób popierających petycję.

Przedmiotem petycji było ustanowienie nowego święta państwowego związanego z rocznicą pierwszych, częściowo wolnych wyborów do Sejmu i całkowicie wolnych wyborów do Senatu. Celem ustanowienia nowego święta państwowego byłoby podkreślenie roli Polski w procesie obalenia komunizmu w krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Święto to miałoby również charakter edukacyjny, mogłoby pomóc w kształtowaniu tożsamości narodu i stanowiłoby logiczną całość z innymi świętami narodowymi nawiązującymi do szczególnie doniosłych momentów historii Polski: 3 Maja czy 11 Listopada.

Mając na uwadze względy ekonomiczne, autorzy petycji proponowali, aby nowe święto nie było dniem ustawowo wolnym od pracy. Otwarta pozostawała też kwestia nazwy święta, wnioskodawcy proponowali używaną już w mediach nazwę „Dzień Wolności”.

Marszałek Senatu **11 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **28 stycznia 2010 r.** zapoznała się z petycją i postanowiła prowadzić nad nią prace.

Komisja **24 marca 2010 r.** kontynuowała prace nad petycją. W dyskusji przewijał się argument funkcjonowania Dnia Wolności uchwalonego ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. o ustanowieniu dnia 31 sierpnia Dniem Solidarności i Wolności. W głosowaniu podjęto decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

9. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu poszerzenie katalogu formacji walki zbrojnej walczących w latach 1939–1945 o niepodległość Polski (P-17/09).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

- Wojewódzką Radę Kombatantów i Osób Represjonowanych przy Wojewodzie Małopolskim z siedzibą w Krakowie,
- Porozumienie Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie.

Postulat petycji dotyczył ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 2, poz. 371 ze zm.), która w art. 1 ust. 2 pkt 3–5 zawiera katalog polskich formacji i organizacji, w których uczestniczenie lub pełnienie służby jest podstawą do uznania za działalność kombatancką.

Marszałek Senatu **22 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP, która na posiedzeniu **28 stycznia 2010 r.** rozpatrzyła petycję i postanowiła kontynuować prace nad nią.

Komisja **6 maja 2010 r.** prowadziła prace nad petycją, przeprowadzona została dyskusja. W podsumowaniu dyskusji uznano, iż enumeratywne wyliczenie wszystkich formacji wchodzących w skład Polskiego Państwa Podziemnego nie jest celowe ze względu na brak precyzyjnej definicji wszystkich możliwych kręgów kombatanckich. W głosowaniu podjęto decyzję o zakończeniu prac nad petycją.

10. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ustanowienia samorządu gospodarczego dla środowiska mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (P-18/09).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Autor petycji uważał za konieczne odrodzenie samorządu gospodarczego, jako instytucji prawa publicznego, w takim kierunku, aby cieszył się on autonomią, a przynależność do organizacji była obowiązkowa. W ocenie autora petycji reaktywowanie samorządu gospodarczego, podobnego do istniejącego w dwudziestoleciu międzywojennym (powrót do dobrej tradycji), wpłynie na: zmniejszenie bezrobocia (zwłaszcza w obszarze mikro i małych przedsiębiorstw) przez eliminację barier utrudniających działalność gospodarczą; likwidację szarej strefy w gospodarce; poprawę warunków ekonomicznych społeczeństwa; podniesienie poziomu usług; wzrost poziomu etyki w biznesie; łatwiejsze korzystanie z programów i środków z UE; zwiększenie innowacyjności w gospodarce; powstanie możliwości uczestniczenia pracowników przedsiębiorstw zrzeszonych w samorządzie gospodarczym w szkoleniach; rozwój dialogu społecznego; integrację społeczeństwa; budowę społeczeństwa obywatelskiego; wzrost aktywności społecznej. Ponadto, autor petycji uznaje, że samorząd gospodarczy wzmocni wolność gospodarczą oraz zagwarantuje wolny rynek i uczciwą konkurencję.

Marszałek Senatu **22 grudnia 2009 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja **28 stycznia 2010 r.** rozpatrzyła petycję, przeprowadzona została dyskusja, senatorowie postanowili nie podejmować prac nad petycją.

11. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa (P-01/2010).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną. W trakcie pracy nad petycją napłynęły kolejne wnioski od posiadaczy przedwojennych obligacji.

Petycja odnosiła się do ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1), która w art. 34 ust. 3 stanowiła podstawę do wydawania list państwowej renty ziemskiej (obligacji), zawierała również delegację dla Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych rozporządzeń, np.:

1. rozporządzenie z dnia 30 grudnia 1927 r. o emisji Serji I 5% państwowej renty ziemskiej (Dz.U.1928.8.58),
2. rozporządzenie z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej (Dz.U.1933.43.337),
3. rozporządzenie z dnia 9 maja 1936 r. o emisji II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej (Dz.U.1936.42.310).

Marszałek Senatu **24 marca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja **6 maja 2010 r.** zapoznała się z wnioskami petycji, przeprowadzona została dyskusja, w wyniku której senatorowie postanowili zwrócić się do odpowiednich resortów o informacje dotyczące obecnej sytuacji prawnej posiadaczy przedwojennych obligacji Skarbu Państwa. Komisja postanowiła prowadzić prace nad petycją. Przewodniczący komisji wystąpił też z prośbą do Biura Analiz i Dokumentacji Kancelarii Senatu o przygotowanie opinii niezależnych ekspertów, na temat możliwości uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa. Opinie, przygotowane zostały przez dr. Kamilę Marchewkę-Bartkowiak i prof. Dariusza Dudka, komisja otrzymała je w czerwcu 2010 r.

Komisja **1 lipca 2010 r.** kontynuowała prace nad petycją, zaprezentowane zostały pisma Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Sprawiedliwości zawierające stanowiska resortów do petycji. W głosowaniu podjęto decyzję o prowadzeniu dalszych prac nad petycją po zasięgnięciu opinii Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych **29 lipca 2010 r.** zapoznała się z petycją, po wysłuchaniu opinii przedstawicieli rządu oraz po przeprowadzeniu dyskusji, **nie wyraziła pozytywnej opinii w sprawie podjęcia prac nad inicjatywą ustawodawczą** dotyczącą uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa. Jednocześnie zauważono potrzebę przeprowadzenia szerszej debaty nad tym zagadnieniem. Zaproponowano zorganizowanie spotkania senatorów z autorami petycji i przedstawicielami resortów tematycznie powiązanych z tą problematyką.

23 listopada 2010 r. odbyło się wspólne, seminaryjne posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Budżetu i Finansów Publicznych nt. **Reprywatyzacja i roszczenia obywateli wobec Skarbu Państwa.** W spotkaniu udział wzięli autorzy petycji - przedstawiciele posiadaczy przedwojennych obligacji i środowisk skupionych wokół reprywatyzacji oraz przedstawiciele rządu. Strony spotkania potwierdziły potrzebę ustawowego sfinalizowania wniosków przedmiotowej petycji.

Prace nad petycją były kontynuowane w **2011 roku**, senatorowie rozważali możliwość podjęcia prac nad założeniami do projektu ustawy o uregulowaniu sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa.

Komisja 5 lipca 2011 r. ponownie przeanalizowała materiał zgromadzony w trakcie prac nad petycją, przeprowadzona została dyskusja, senatorowie postanowili nie prowadzić dalszych prac nad petycją.

12. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu naprawienie krzywd wyrządzonych pracownikom byłych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej w procesie przemian ustrojowych (P-02/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez prezesa i zastępcę prezesa Stowarzyszenia - Związek Byłych Pracowników PGR „Lubuskiego”.

Autorzy petycji oczekiwali:

- zwrotu niesłusznie pobranych przez Agencję Nieruchomości Rolnych (ANR) pieniędzy (z odsetkami) od pracowników PGR-ów przy wykupie lokali mieszkalnych z przynależnymi pomieszczeniami; dla osób mieszkających w lokalach nienależących do PGR-ów zwrot średniej płacy z danego PGR-u z uwzględnieniem liczby lat pracy;

- rekompensaty dla byłych pracowników PGR-ów w formie przekazania gruntów lub ekwiwalentu wzorem akcji komercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych (m.in. wykonanie postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji;

- usprawnienia zarządzania w popegeerowskich wspólnotach mieszkaniowych przez Agencję Nieruchomości Rolnych - wykonanie postanowień zawartych w art. 40 i 41 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali poprzez zatrudnienie licencjonowanych zarządców nieruchomości;

- umożliwienia popegeerowskim wspólnotom mieszkaniowym ubiegania się o pieniądze pochodzące z Unii Europejskiej;

- przekazania gminom przez Agencję Nieruchomości Rolnych środków pieniężnych na wykup długów byłych pracowników PGR-ów z tytułu opłat eksploatacyjnych.

Marszałek Senatu **24 marca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **6 maja 2010 r.**, senatorowie dyskutowali nad sposobami pomocy pracownikom byłych PGR-ów, w konkluzji uznano, że nie jest możliwe kompleksowe rozwiązanie problemów na terenach popegeerowskich poprzez uregulowania ustawowe. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu prac nad petycją.

13. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla małoletnich ofiar wojny 1939–1945 (P-03/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

1. Stowarzyszenie „Dzieci Wojny” w Polsce Oddział w Żychlinie,

2. Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Polskich Dzieci Wojny (7 oddziałów terenowych w: Giżycku, Gdyni, Gnieźnie, Kętrzynie, Mrągowie, Szczytnie i Węgorzewie).

Autorzy petycji zwrócili się o podjęcie działań mających na celu uchwalenie aktu prawnego stanowiącego podstawę do uzyskania świadczenia pieniężnego za ich przymusową pracę wykonywaną w dzieciństwie na rzecz III Rzeszy lub Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Jako małoletnie ofiary wojny czują się rozgoryczeni i pokrzywdzeni, gdyż będąc dziećmi, przed ukończeniem 16 roku życia, zmuszani byli do pracy przymusowej w obozach pracy, w zakładach przemysłowych lub w gospodarstwach rolnych w miejscu zamieszkania. Była to praca ponad ich siły i możliwości. Pozbawieni zostali dzieciństwa, młodości oraz możliwości nauki. Za doznane krzywdy i cierpienia nie tylko nie uzyskali żadnych świadczeń pieniężnych, ale nie otrzymali także moralnego zadośćuczynienia.

Marszałek Senatu **9 kwietnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **25 maja 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu prac nad petycją.

14. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wzmocnienia ochrony lokatorów (P-04/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulaty petycji odnosiły się do ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.), w której autor petycji proponował następujące zmiany:

1. w art. 8a ust. 5 zastąpić wyrazy „w ciągu 2 miesięcy od dnia wypowiedzenia” wyrazami „w ciągu 6 miesięcy od dnia wypowiedzenia”,

2. przywrócić art. 12 ust. 1–4 w wersji z ustawy obowiązującej do dnia 1 stycznia 2005 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733) dotyczący obowiązku właściciela do zawarcia z lokatorem ugody w sprawie zapłaty zaległych i bieżących należności czynszowych,

3. wprowadzić przepis zobowiązujący właścicieli nieruchomości, aby przy każdej podwyżce czynszu w zawiadomieniu doręczanym lokatorom podawali na piśmie przyczynę tej podwyżki oraz dołączali pouczenie o trybie odwołania od postanowień zawartych w doręczanym piśmie.

Marszałek Senatu **7 maja 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **25 maja 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja, podjęto decyzję o prowadzeniu prac nad petycją.

Komisja kontynuowała prace **1 i 29 lipca 2010 r.**, zaprezentowane zostało pismo Ministra Infrastruktury zawierające stanowisko resortu do petycji. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu prac nad 2 i 3 wnioskiem petycji oraz o kontynuowaniu prac nad 1 wnioskiem.

Komisja przyjęła projekt ustawy oraz wystąpiła do Marszałka Senatu z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej realizacji wniosku petycji. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Piotr Wach. Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego zawarty jest w druku senackim nr 968 z 9 sierpnia 2010 r.

Marszałek Senatu skierował **12 sierpnia 2010 r.** projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Pierwsze czytanie projektu ustawy komisje rozpoczęły na wspólnych posiedzeniach 24 listopada 2010 r. i 2 marca 2011 r., trwają prace legislacyjne.

15. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany zasad przyznawania odszkodowania i zadośćuczynienia dla osób represjonowanych i internowanych w stanie wojennym (P-05/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Opolskie Stowarzyszenie Pamięci Narodowej.

Postulaty petycji odnosiły się do postanowień ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.).

Autorzy petycji postulowali rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do ubiegania się o zadośćuczynienie i odszkodowanie przysługujące od Skarbu Państwa o osoby, które w czasie stanu wojennego narażały życie, bezpieczeństwo rodzin, traciły pracę, były szykanowane itp., ale nie były aresztowane, więzione ani internowane.

Wnoszący petycję proponowali skreślenie art. 8 ust. 1a ustawy, w którym określona jest górna granica odszkodowania i zadośćuczynienia, tj. kwota 25 tys. zł. Ponadto

postulowali skreślenie art. 8 ust. 1d mówiącego, że odszkodowanie i zadośćuczynienie może być przyznane wyłącznie w oparciu o jeden tytuł.

Marszałek Senatu skierował petycję **26 maja 2010 r.** do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **1 lipca 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu prac nad petycją.

16. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej standaryzacji wizerunku graficznego godła państwowego (P-06/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulaty petycji dotyczyły zmiany ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 253, poz. 2000 ze zm.).

Celem petycji była standaryzacja wizerunku graficznego godła państwowego, przygotowanego zgodnie ze współczesnymi wymogami graficznymi, pozwalającymi na swobodne kopiowanie wzoru bez dokonywania poprawek, które mogą wpływać na poprawność wizerunku godła. W opinii autora petycji obecne standardy grafiki komputerowej wymagają używania odpowiednio graficznie opracowanego wzoru pozwalającego na jego wierne powielanie. Standaryzacja znaku godła wyeliminuje możliwość jego interpretacji zwłaszcza, że praktyka pokazuje, iż w instytucjach publicznych używane są różnorodne wizerunki godła i znaku orła.

Zaproponowana przez autora petycji poprawna heraldycznie forma godła (wyrażona w postaci rysunku linearnego, dwuwymiarowego) może stać się oficjalnym wzorem godła Polski. Stworzenie nowoczesnego wzoru wyeliminuje możliwość dowolnej interpretacji znaku, który wynika z używanych technologii obróbki grafiki. Zaprezentowany przez wnoszącego petycję wizerunek orła stanowi również usystematyzowanie wyglądu trójlistnego zwieńczenia przepaski i kształtu korony.

Marszałek Senatu skierował petycję **8 czerwca 2010 r.** do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **1 lipca 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu prac nad petycją.

17. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ochrony prawnej najemców i zasad wykupu mieszkań zakładowych (P-07/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

1. Komitet Obrony Mieszkań Zakładowych w Krakowie,
2. Komitet Obrony Mieszkańców Wszystkich Mieszkań Huty Zabrze w Zabrzu - Stowarzyszenie zwykłe,
3. Grażynę i Zbigniewa D. z Rybnicy,
4. Piekarsko-Bytomskie Stowarzyszenie Obrony Lokatorów w Bytomiu i Piekarach Śląskich,
5. Mieszkańców Budynku Mieszkalnego przy ul. Chrzanowskiego 21 w Bytomiu,
6. Dariusza P. z Warszawy.

Autorzy petycji zwrócili się o podjęcie działań mających na celu:

- stworzenie rozwiązań legislacyjnych dla pełnej ochrony praw lokatorów będących najemcami byłych mieszkań zakładowych, sprzedanych przez przedsiębiorstwa lub spółki podmiotom prywatnym lub takich, dla których z chwilą ich przekazania podmiotom prywatnym Skarb Państwa przestał być podmiotem dominującym,

- uchwalenie podstawy prawnej gwarantującej najemcom byłych mieszkań zakładowych prawa ich pierwokupu oraz wykup po preferencyjnej cenie tj. za 5% wartości rynkowej lokalu,

- wprowadzenie rozwiązań ustawowych naprawiających krzywdy moralne i finansowe tych najemców, którzy z tytułu błędnych lub krzywdzących decyzji instytucji państwowych pozbawieni zostali miejsca do zamieszkania.

Marszałek Senatu **29 czerwca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja rozpatrzyła petycję **5 sierpnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją.

Komisja analizowała petycję **28 października 2010 r.** Z uwagi na prowadzenie w Sejmie prac legislacyjnych nad projektem ustawy, które w znacznym stopniu pokrywają się z wnioskami petycji, komisja uznała, że podejmowanie prac postulowanych w petycji nie wydaje się zasadne. Jednocześnie komisja postanowiła skierować kopię petycji do odpowiedniej komisji sejmowej w celu wykorzystania wniosków petycji w dalszych pracach nad ustawą dotyczącą byłych mieszkań zakładowych. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodjęciu dalszych prac nad petycją.

18. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (P-08/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez burmistrza Czchowa.

Postulat petycji dotyczył nowelizacji ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 ze zm.).

Autor petycji wnioskował o skreślenie z ustawy art. 7 ust. 2 pkt 2 stanowiącego: „Nie mają prawa wybieralności osoby, wobec których wydano prawomocny wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne w sprawie popełnienia przestępstwa umyślnego ściągane z oskarżenia publicznego”.

Zdaniem autora petycji cytowany przepis powinien być skreślony, gdyż w odniesieniu do systemu ordynacji wyborczych funkcjonuje on tylko w tej ustawie i dotyczy kandydatów do władz samorządowych - najniższego szczebla władzy w państwie. Wymagań takich nie zawierają inne ordynacje wyborcze. Kandydaci na posłów, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego oraz na prezydenta państwa, wobec których wydano prawomocny wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne - nie mają zakazu wybieralności. Zakaz ten dotyczy tylko radnych, wójtów, burmistrzów i prezydentów miast. Autor petycji uważa ten stan za sprzeczny z konstytucyjną zasadą równego traktowania obywateli i równości wobec prawa. Pod pretekstem walki o prawość ludzi władzy zaostrome zostały wymagania jedynie wobec samorządowców. Odpowiedzialność prezydenta, posła czy senatora jest większa, więc i wymagania wobec nich powinny być wyższe.

Marszałek Senatu **30 czerwca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja rozpatrzyła petycję **5 sierpnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją.

Komisja **28 października 2010 r.** kontynuowała rozpatrywanie petycji. Z uwagi na prowadzenie w Sejmie prac nad nową ustawą tzw. Kodeks wyborczy komisja zadecydowała o wstrzymaniu dalszych prac nad petycją. Jednocześnie komisja postanowiła skierować kopię petycji do odpowiedniej komisji sejmowej wraz z rekomendacją, aby w pracach nad nowelizacją uwzględniony został postulat zawarty w petycji.

Komisja zakończyła prace nad petycją **1 marca 2011 r.**, wniosek petycji został zrealizowany przez art. 11 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112).

19. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej rozszerzenia katalogu danych osobowych zawartych w art. 22¹ Kodeksu pracy, które mogą być ustawowo przetwarzane przez pracodawcę o kandydatach do pracy i pracownikach (P-09/10).

Petycja wniesiona przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Dotyczyła ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.), która w art. 22¹ zawiera katalog danych osobowych, jakie pracodawca ma prawo żądać od kandydatów do pracy i pracowników.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wnosił w petycji o rozszerzenie katalogu danych osobowych zawartych w art. 22¹ Kodeksu pracy, które mogą być ustawowo przetwarzane przez pracodawcę, o następujące dane:

1. o karalności kandydata do pracy,
2. o wynikach testów psychologicznych i psychometrycznych,
3. dane z poprzednich miejsc pracy kandydata oraz informacje zawarte w opiniach i referencjach,
4. o przynależności związkowej,
5. dane biometryczne pracownika,
6. o zawartości służbowych skrzynek pocztowych, zasobach indywidualnych dysków komputerowych pracownika, kontroli rozmów telefonicznych i kontroli miejsca pobytu pracownika przy pomocy urządzeń satelitarnych,
7. wybrane dane o stanie zdrowia pracownika.

Jednocześnie autor petycji wnioskował o ustawowe zapewnienie gwarancji ochrony praw kandydatów do pracy i pracowników, tak by nie dochodziło do zbyt nadmiernego pozyskiwania informacji, nieadekwatnych dla potrzeb zatrudnienia na określonym stanowisku i pełnionych obowiązków przez pracownika.

Marszałek Senatu **22 lipca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **5 sierpnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją.

Na kolejnym posiedzeniu **14 października 2010 r.** komisja zapoznała się z pismami nadesłanymi od Głównego Inspektora Pracy i Rzecznika Praw Obywatelskich; ponadto wysłuchała stanowiska Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Wojciecha Rafała Wiewiórowskiego (pełniącego funkcję od 4 sierpnia 2010 r.) o wnioskach petycji. Nadto przekazane zostały informacje o trwających w urzędzie GODO pracach nad kompleksową nowelizacją ustawy o ochronie danych osobowych, która zakresem obejmie również większość wniosków petycji. W głosowaniu zapadła decyzja o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

20. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uznania za okresy składowe pozostawanie bez pracy wskutek represji politycznych (1956–1989) (P-10/2010).

Petycja zbiorowa wniesiona przez małopolskich działaczy opozycji demokratycznej.

Dotyczyła ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Autorzy petycji postulowali wprowadzić w ustawie następujące zmiany

1. w art. 6 ust. 2 po pkt 6, mówiącym o okresach składkowych, dodać pkt 6a w brzmieniu: „niewykonywania pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych”,

2. w art. 7 skreślić pkt 4, odnoszący się do okresów nieskładkowych tj. niewykonywania pracy przez opozycjonistów przed 4 czerwca 1989 r., w wymiarze do 5 lat,

3. w art. 117 ust. 4 nadać następujące brzmienie: „okresy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 10 i art. 6 ust. 2 pkt 6a, mogą być udowodnione dokumentami lub zeznaniami świadków. Oceny tych dokumentów i zeznań dokonuje, w drodze decyzji Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych zgodnie z przepisami ustawy o kombatantach”.

W ocenie autorów petycji postulowane zmiany mają na celu zaliczenie do okresów składkowych lata nieprzepracowane z powodu represji politycznych. Obowiązujące regulacje prawne, traktują okresy niewykonywania pracy z powodu działalności politycznej jako lata nieskładkowe i tylko w wymiarze do 5 lat. Świadczenia emerytalne, jakie otrzymują byli opozycjoniści są niskie, gdyż lata pozostawania bez pracy znacząco wpływają na obniżenie ich emerytur. Jedną z form represji politycznych było zwalnianie działaczy opozycyjnych z pracy i stosowanie szykan polegających na odmowie zatrudnienia. I choć często przez ówczesnych decydentów nie było to wyrażane na piśmie, powody zarówno zwolnienia z pracy, jaki i odmowa zatrudnienia podyktowane były względami politycznymi i nosiły znamiona represji.

Marszałek Senatu **22 lipca 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **5 sierpnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją.

Na posiedzeniu **6 października 2010 r.** komisja zapoznała się z projektem ustawy przygotowanym przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu. W głosowaniu zapadła decyzja o przyjęciu projektu ustawy i wystąpieniu do Marszałka Senatu z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej realizacji wniosków petycji. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Jan Rulewski. Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawarty był w druku senackim nr 992 z 8 października 2010 r.

Marszałek Senatu **13 października 2010 r.** skierował projekt ustawy do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Pierwsze czytanie projektu ustawy komisje przeprowadziły na wspólnym posiedzeniu **24 lutego 2011 r.** Komisje przygotowały sprawozdanie o projekcie ustawy (druk senacki nr 992 S).

Na 72. posiedzeniu Senatu **17 marca 2011 r.** przeprowadzone zostało drugie i trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Senat podjął uchwałę w sprawie wniesienia inicjatywy ustawodawczej do Sejmu. Trwają prace legislacyjne (druk sejmowy nr 4148).

21. **Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu ustanowienie podstawy prawnej określającej zasady:**
- **zwrotu lasów przejętych na własność Skarbu Państwa na podstawie dekretu PKWN o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa,**
 - **uregulowania stosunków własnościowych naruszonych przez wykonanie dekretu PKWN o przeprowadzeniu reformy rolnej (P-11/10).**

Petycja wniesiona przez:

1. osobę fizyczną - petycja indywidualna,
2. Polskie Towarzystwo Ziemiańskie Zarząd Główny w Warszawie - petycja zbiorowa.

Postulaty petycji dotyczyły:

- dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82 ze zm.),
- dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13 ze zm.).

W opinii wnoszących petycję na podstawie dekretów o przeprowadzeniu reformy rolnej oraz o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa właścicielom ziemskim skonfiskowano 2.700 tys. ha terenów rolnych, 1.780 tys. ha lasów, 57.375 ha stawów rybnych oraz siedziby ziemiańskie wraz z parkami i ogrodami będącymi często obiektami o dużej wartości historycznej i kulturowej. Zwrot bezprawnie zabranych majątków nie został uregulowany przez 20 lat wolnej Polski.

Zdaniem autorów petycji powinny zostać uregulowane następujące kwestie:

1. zwrot mienia byłym właścicielom lub ich spadkobiercom, jeśli znacjonalizowane mienie nie zostało rozparcelowane; zwrotowi podlegają pałace, dwory, parki, lasy, ogrody i stawy,
2. w przypadkach, kiedy majątki ziemskie rozparcelowano zaproponować mienie zastępcze z nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub samorządu terytorialnego,
3. jeżeli nie można dokonać zwrotu nieruchomości lub osoby uprawnione nie będą zainteresowane zwrotem w naturze, to wypłacone powinno zostać odszkodowanie w gotówce lub papierach wartościowych gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Autorzy petycji wyrazili pogląd, że uregulowanie stosunków własnościowych i zapewnienie byłym właścicielom lub ich spadkobiercom godziwego odszkodowania pozytywnie wpłynie na poszanowanie prawa własności w Polsce.

Marszałek Senatu **3 sierpnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **5 sierpnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o kontynuowaniu prac nad petycją.

Na posiedzeniu **6 października 2010 r.** komisja postanowiła zasięgnąć informacji i opinii o wnioskach petycji resortów powiązanych kompetencjami z problematyką petycji, m.in. z Ministerstwa Skarbu i Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.

23 listopada 2010 r. odbyło się wspólne, seminaryjne posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Budżetu i Finansów Publicznych nt. **Reprywatyzacja i roszczenia obywateli wobec Skarbu Państwa** z udziałem przedstawicieli autorów petycji i reprezentantów rządu.

Na kolejnych posiedzeniach w **2011 r.** komisja kontynuowała prace nad petycją.

22. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uznania za ofiary represji osoby, które podlegały represjom w latach 1957–1989 oraz podjęcia prac nad usystematyzowaniem uprawnień kombatantów (P-12/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

1. Krajową Konfederację Represjonowanych w latach 1980–1990 (akces 13 stowarzyszeń osób represjonowanych),
2. Radę Miasta Siedlce,
3. Janusza Lorenza - senatora IV i V kadencji - Społecznego Opiekuna 10 Organizacji Kombatanckich i 4 Patriotycznych.

Dotyczyła ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zm.).

Autorzy petycji postulowali podjęcie prac w następujących kierunkach:

1. Krajowa Konfederacja Represjonowanych w latach 1980–1990 na zjeździe 20 czerwca 2009 r. przyjęła stanowisko, w którym wносиła o kontynuowanie prac legislacyjnych nad zmianą ustawy o uprawnieniach kombatantów, uczestników walki cywilnej lat 1914–1945, działaczy opozycji wobec dyktatury komunistycznej oraz niektórych ofiar represji systemów totalitarnych, z uwzględnieniem przyznania uprawnień dla osób, które w latach 1980–1990 były represjonowane za walkę o wolność Ojczyzny.

2. Rada Miasta Siedlce 29 maja 2009 r. podjęła Uchwałę NR XLII/592/2009 w sprawie osób represjonowanych. Radni wyrazili szacunek i uznanie dla ofiar represji systemu komunistycznego oraz zwrócili się o podjęcie prac legislacyjnych mających na celu uznanie za ofiary represji osoby, które podlegały represjom w latach 1957–1989 (w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach ...).

3. Janusz Lorenz - Społeczny Opiekun Organizacji Kombatanckich i Patriotycznych zwrócił się do Marszałka Senatu z apelem o podjęcie prac nad usystematyzowaniem zakresu podmiotowego i przedmiotowego ustawy o uprawnieniach kombatantów, uczestników walki cywilnej lat 1914–1945, działaczy opozycji wobec dyktatury komunistycznej oraz niektórych ofiar represji systemów totalitarnych.

Marszałek Senatu **5 sierpnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **28 października 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja uznała, iż poszerzenie kręgu uprawnionych do świadczeń, tak jak to wnioskowano w petycji utrudni definicję kombatanta lub osoby represjonowanej i może doprowadzić do osłabienia pozycji uczestników walk o niepodległość. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

23. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia wymogu posiadania specjalistycznych uprawnień zawodowych przez władze i kadre kierowniczą spółdzielni mieszkaniowych (P-13/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Postulaty petycji dotyczyły nowelizacji ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.).

Autor petycji postulował wprowadzenie wymogu posiadania specjalistycznych uprawnień zawodowych przez:

- członków rad nadzorczych i zarządów spółdzielni odpowiedzialnych za organizację i kontrolę wykonania prac techniczno – budowlanych w spółdzielniach mieszkaniowych,

- osoby zatrudnione na wszystkich kierowniczych stanowiskach służb technicznych w spółdzielniach mieszkaniowych oraz kierowników administracji osiedli liczących powyżej 600 mieszkańców.

Zdaniem autora petycji ciągły postęp techniczny, konieczność stosowania nowych technologii w zakresie energochłonności budynków, pozyskiwania, rozprowadzania i pomiaru energii cieplnej, oświetlenia, nowoczesnych systemów wentylacyjnych i kominowych, rewitalizacji budynków wymusza wręcz, by kadry kierujące i nadzorujące eksploatację budynków mieszkalnych posiadały aktualną wiedzę fachową na temat nowoczesnych form zarządzania, prowadzenia i nadzorowania robót technicznych organizowanych w ramach funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowych. Z obserwacji wnoszącego petycję wynika, że brak wiedzy fachowej u osób, którym powierza się w spółdzielniach pieczę nad stanem technicznym budynków, ma negatywny wpływ na prowadzoną w spółdzielniach gospodarkę remontowo-eksploatacyjną.

Marszałek Senatu **5 października 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja rozpatrzyła petycję **28 października 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja uznała, iż zasada samorządności działania spółdzielni przejawia się tym, że członkowie spółdzielni sami kierują sprawami spółdzielni i sami też decydują o tym, jaki jest wymagany poziom fachowości ze strony przedstawicieli władz i kadry kierowniczej spółdzielni.

W głosowaniu podjęto decyzję o niepodejmowaniu dalszych prac nad petycją.

24. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zasad obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego (P-14/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Autor petycji postulował nowelizację art. 15 ust. 6 ustawy tak, aby osoby, które przed 1999 r. nie podlegały ubezpieczeniu społecznemu przez co najmniej 20 lat mogły także korzystać z dobrodziejstwa w postaci przyjęcia do podstawy wymiaru kapitału początkowego składek z 20 dowolnie wybranych lat kalendarzowych z całego okresu pracy, a w tym możliwości zaliczenia tzw. „lat zerowych” bez osiągnięcia dochodu.

Wnoszący petycję uważa, iż uregulowania zawarte w art. 15 ust. 1 i 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz ich interpretacja stosowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, są krzywdzące dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., a w szczególności tych osób, które wywodziły się z ruchu „Solidarności” i w latach 1980–1989 zmuszone były opuścić kraj lub pozostając w nim miały kłopoty ze znalezieniem pracy. Są to osoby, które mogą udowodnić 15–18-letni staż pracy do 1980 r. i opłacanie składek jedynie za okresy pracy. Wówczas nie było możliwości dobrowolnych wpłat na indywidualne konta emerytalne dające podstawę do legitymowania się, przy obliczaniu świadczeń emerytalno-rentowych, podleganiem pod ubezpieczenie społeczne. Osoby te pod rządami obowiązujących przepisów nie mogą skorzystać z optymalnej dla siebie opcji obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego (z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu), gdyż nie posiadają odpowiednio długiego stażu pracy przypadającego przed 1999 r.

Marszałek Senatu **5 października 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja rozpatrzyła petycję **28 października 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja uznała, że zarzut wnoszącego petycję, iż sposób obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego jest dla niektórych osób krzywdzący, nie wydaje się

uzasadniony. Ponadto w przypadku osób represjonowanych za działalność polityczną, kwestia ich statusu w kontekście podleganiu ubezpieczeniu społecznemu była analizowana przez komisję i jest przedmiotem unormowania w projekcie ustawy, który został przedstawiony Senatowi.

W głosowaniu podjęto decyzję o niepodjęciu dalszych prac nad petycją.

25. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu nowelizację Kodeksu postępowania cywilnego w części – Postępowanie w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone (P-15/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez:

1. Bank Spółdzielczy w Starym Dzikowie,
2. Federację Banków Spółdzielczych – Mazowiecki Bank Regionalny S.A.,
3. Bank Polskiej Spółdzielczości S.A., reprezentujący zrzeszone banki spółdzielcze,
4. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych z siedzibą w Warszawie.

Petycja dotyczyła zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) w części przepisów zawartych w Dziale IVa – „Postępowania w sprawach gospodarczych”, w Rozdziale 3 dotyczącym postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone.

Autorzy petycji postulowali następujące zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego:

1. W art. 479³⁶ dotychczasową treść określić jako § 1 i dodać § 2 w brzmieniu: „Nie można wnosić sprawy o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, co do którego zostało zakończone postępowanie sądowe i postanowienie zostało opublikowane w wykazie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako wzorzec niedozwolony do stosowania”.

2. W art. 479³⁷ dotychczasową treść przepisu zastąpić nową: „W sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się art. 479¹² § 1 i 2 oraz art. 479¹³, z wyjątkiem obowiązku powoda dołączenia do pozwu odpisu przedsądowego wezwania do usunięcia we wzorcu umowy postanowienia będącego przedmiotem żądania pozwu”.

3. W art. 479³⁸ dodać § 3 w brzmieniu: „Nie można dochodzić odrębnymi pozwami uznania za niedozwolone postanowień we wzorcu umowy o tej samej lub zbliżonej treści w przypadku mnogości ich występowania w danym wzorcu umowy”.

4. W art. 479³⁹ po słowie „pozwany” dodać zwrot „po raz drugi”; art. 479³⁹ uzyska brzmienie: „Z żądaniem uznania postanowienia wzorca umowy za niedozwolone można wystąpić również wtedy, gdy pozwany po raz drugi zaniechał jego stosowania, jeżeli od tego zaniechania nie minęło sześć miesięcy”.

5. Skreślić art. 479⁴⁰ stanowiący: „Zaniechanie przez pozwanego, po wytoczeniu powództwa, stosowania zaskarżonego postanowienia wzorca umownego nie ma wpływu na bieg postępowania”.

Zdaniem autorów petycji należy zmienić przepisy postępowania cywilnego w części dotyczącej postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, ponieważ prowadzą do nadużyć:

1. Powodują, że w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, możliwe jest wnoszenie licznych, kolejnych pozwów dotyczących wzorców umów, które już ujęto w rejestrze klauzul abuzywnych (niedozwolonych) prowadzonym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Opisana sytuacja ma miejsce z tego powodu, że obowiązujące w omawianym zakresie przepisy nie uwzględniają powagi rzeczy osądzonej;

2. W przepisach k.p.c. nie ma konieczności wystosowania do strony stosującej klauzule niedozwolone wezwania ostatecznego do ich usunięcia przed wniesieniem powództwa do sądu;

3. Przepisy nie dają sądowi możliwości uwzględnienia zachowania pozwanego po wytoczeniu pozwu. Mimo, że strona pozwana zaniechała stosowania niedozwolonego wzorca umowy, sąd może orzekać w sprawie przez okres sześciu miesięcy od usunięcia niedozwolonej klauzuli.

W opinii autorów petycji prowadzi to do licznych nadużyć i nieetycznych postępowań podmiotów wykorzystujących luki w prawie - rzekomo w interesie konsumentów. *De facto* niektóre podmioty dążą do czerpania zysków, zabierają czas sądom i generują zbędne koszty sądowe.

Marszałek Senatu **18 października 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP. Komisja rozpatrzyła petycję **28 października 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją.

Na posiedzeniu **1 marca 2011 r. komisja zakończyła prace nad petycją**; wobec przeprowadzonej analizy funkcjonowania zakwestionowanych przepisów wniosek petycji nie został przyjęty. Komisja uznała, że przy zachowaniu aktów należytej staranności przez banki wzorce umów nie powinny zawierać klauzul abuzywnych. Ponadto ze względu na konieczność ochrony słabszej strony w obrocie tj. konsumenta, wprowadzanie postulowanych zmian nie wydaje się uzasadnione.

26. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia kryterium dochodowego dla otrzymania zasiłku rodzinnego (P-16/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 ze zm.).

Autorka petycji wnioskowała o zmianę art. 5 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych poprzez podwyższenie kryterium dochodowego uprawniającego do otrzymania zasiłku rodzinnego, ponad obowiązującą kwotę 504 zł w przeliczeniu na osobę w rodzinie. Krytycznie odnosiła się do wysokości kryterium dochodowego, które uprawnia do otrzymania zasiłku rodzinnego wraz przysługującymi dodatkami. Kwota kryterium jest zbyt niska, co powoduje, że zasiłek otrzymują tylko rodziny najuboższe.

W ocenie wnoszącej petycję udzielane przez państwo wsparcie finansowe w postaci zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami jest bardzo ważne w budżecie domowym rodziny. Koszty utrzymania wciąż rosną w szczególności wtedy, gdy dzieci uczęszczają do szkoły.

Wnosząca petycję czuje się rozgoryczona, że jako rodzina wielodzietna, wychowująca troje dzieci, nie otrzymuje od państwa żadnej pomocy materialnej. Mimo, że oboje z mężem pracują to sytuacja materialna rodziny znacznie się pogorszyła, jednocześnie uzyskiwane środki finansowe nieznacznie przekraczają ustawowy dochód.

Marszałek Senatu **18 października 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **19 listopada 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją.

Na posiedzeniach **7 kwietnia i 1 czerwca 2011 r.** komisja wysłuchała opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o wniosku petycji. Komisja; zobowiązała resort pracy do przygotowania informacji o liczbie dzieci uprawnionych do otrzymywania świadczenia wraz z danymi o łącznej kwocie wypłacanych świadczeń rodzinnych. Komisja

zapoznała się z opiniami zawartymi w pismach resortu pracy i polityki społecznej oraz Rzecznika Praw Obywatelskich.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych. Komisja przyjęła wniosek o zaakceptowanie przedstawionego projektu ustawy. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony został senator Stanisław Piotrowicz. Projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych zamieszczony jest w druku senackim nr 1260 z 10 czerwca 2011 r.

27. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany zasady waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z procentowej na kwotową (P-17/10).

Petycje indywidualne wniesione przez osoby fizyczne.

Dotyczyły ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Autorki petycji wносиły o zmianę zasad waloryzacji emerytur i rent z procentowej na kwotową. W opinii zgłaszających petycję obowiązująca waloryzacja przeprowadzana metodą procentową jest niesprawiedliwa, gdyż powoduje niewspółmiernie duży wzrost świadczeń dla osób pobierających wysokie emerytury i renty w stosunku do tych, które otrzymują świadczenie w najniższej wysokości. Procentowa waloryzacja przyczynia się także do rozwarstwienia wśród rencistów i emerytów. Zdaniem wnoszących petycję wprowadzenie waloryzacji kwotowej spowoduje podwyżkę świadczeń dla wszystkich uprawnionych w jednakowej wysokości.

Marszałek Senatu **5 listopada 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **9 grudnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją.

Na posiedzeniu **7 kwietnia 2011 r.** po wysłuchaniu opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz po zapoznaniu się z opinią prof. G. Uścińskiej z Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych o wniosku petycji komisja postanowiła nie prowadzić dalszych prac nad petycją.

28. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie obowiązku wykonywania przez skazanych pracy społecznie użytecznej na rzecz państwa (P-18/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Autor petycji postulował o wprowadzenie obowiązku nieodpłatnego świadczenia przez skazanych, w trakcie odbywania kar izolacyjnych, pracy społecznie użytecznej na rzecz państwa.

Wnoszący petycję uważa, iż osoby, które „za nieprzestrzeganie prawa trafiają do zakładów karnych, nie powinny korzystać wyłącznie ze spokojnego, pełnego rozrywek życia więziennego (telewizja, internet, siłownia, spacer, biblioteka, darmowe nauczanie i opieka medyczna, regularne posiłki), ale winny także spłacić społeczeństwu koszty, jakie ponoszą obywatele płacąc podatki na utrzymanie skazanych”. W zamian za „łamanie prawa” nie powinno się bowiem uzyskiwać lepszych warunków życiowych niż ma niejeden praworządny

obywatel naszego kraju. Skazani powinni być zobowiązani do nieodpłatnego wykonywania na rzecz państwa robót o charakterze interwencyjnym. Wśród prac, jakie skazani mogliby wykonywać, autor petycji przykładowo wymienia - latem sprzątanie ulic, zimą ich odśnieżanie, segregacja śmieci na wysypiskach, czyszczenie lasów, pomoc przy budowie dróg publicznych, pielęgnacja zieleni miejskiej. Wskazane wyżej prace służyłyby resocjalizacji więźniów i byłyby dobrą formą spłaty długu społecznego. Wnoszący petycję postulował, aby takie uregulowanie wprowadzić w życie jako szeroko stosowany obowiązek, a nie wolny wybór skazanego.

Marszałek Senatu **23 listopada 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **9 grudnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. W głosowaniu podjęto decyzję o niepodjęciu dalszych prac nad petycją.

29. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi (P-19/10).

Petycje wniesione przez:

1. Jerzego P.- reprezentującego Internetowe Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” - petycja zbiorowa,
2. Halinę Sz. - petycja indywidualna,
3. Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, Inwalidów, Ich Opiekunów i Przyjaciół „SON” z siedzibą w Gliwicach - petycja zbiorowa,
4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” z siedzibą w Kędzierzynie Koźlu - petycja zbiorowa.

Dotyczyły ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 992 ze zm.), która w art. 4–15 stanowi, że rodziny z dziećmi niepełnosprawnymi mogą korzystać ze świadczeń rodzinnych adresowanych do ogółu rodzin wychowujących dzieci, tj. zasiłku rodzinnego i dodatków do zasiłku. Jeżeli członkiem rodziny jest dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym albo znacznym, zasiłek rodzinny przysługuje, gdy dochód rodziny w przeliczeniu na osobę albo dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty 583 zł.

Autorzy petycji postulowali zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi poprzez:

1. przyznanie świadczenia pielęgnacyjnego obojgu rodzicom w przypadku, gdy w rodzinie wychowuje się więcej niż jedno niepełnosprawne dziecko i spełnione są wszystkie warunki formalne uprawniające do otrzymania świadczenia,
2. podwyższenie wysokości świadczenia pielęgnacyjnego do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w roku waloryzacji,
3. wprowadzenie corocznej waloryzacji świadczenia pielęgnacyjnego i zasiłku pielęgnacyjnego,
4. podwyższenie kwoty zasiłku pielęgnacyjnego do wysokości dodatku pielęgnacyjnego,
5. podwyższenie podstawy wymiaru składek emerytalno-rentowych dla osób, które rezygnują z zatrudnienia z powodu konieczności sprawowania bezpośredniej opieki nad chorym członkiem rodziny i wydłużenie okresu ich odprowadzania.

W opinii Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej” rodzice niepełnosprawnych dzieci czują się dyskryminowani i traktowani, jako osoby drugiej kategorii. Powszechnie znana jest ich sytuacja i wciąż składane są im obietnice, a podejmowane działania są niewystarczające. Opiekunowie dzieci niezdolnych do samodzielnej egzystencji za swe oddanie i rezygnację z pracy zawodowej ponoszą zbyt wysoką cenę, gdyż nie są właściwie doceniani i godnie opłacani, zaś sprawowanie opieki nad dziećmi wymaga wiedzy i umiejętności z zakresu pielęgniarstwa, rehabilitacji i ratownictwa medycznego. Autorzy petycji świadczenia pielęgnacyjne w obecnej wysokości traktują jak jałmużnę.

Autorka petycji indywidualnej wносиła o zrównanie zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153,00 zł wypłacanego przez ośrodki pomocy społecznej z dodatkiem pielęgnacyjnym w wysokości 181,10 zł przysługującym z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Według zgłaszającej petycję zasiłek pielęgnacyjny i dodatek pielęgnacyjny powinny być naliczane w jednakowej wysokości oraz corocznie waloryzowane od 1 marca.

Rodzice zrzeszeni w Stowarzyszeniu „SON” zwracali się z wnioskiem o zmianę sytuacji prawnej i materialnej rodzin opiekujących się niepełnosprawnymi dziećmi. Postulowali stworzenie kompleksowego modelu wsparcia rodziny, który byłby realizowany na stałe w różnych okresach życia niepełnosprawnego dziecka tj. od urodzenia aż do starości.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Razem Możemy Więcej” również wystąpiło o przygotowanie całościowego modelu udzielania pomocy rodzinom opiekującym się niepełnosprawnymi dziećmi.

Marszałek Senatu **29 listopada 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **9 grudnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją.

Na posiedzeniach **7 kwietnia i 16 czerwca 2011 r.** komisja kontynuowała prace, wysłuchała opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o wnioskach petycji. Komisja zwróciła się o opinię w przedmiotowej sprawie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Rzecznika Praw Obywatelskich. Komisja postanowiła prowadzić prace tylko nad 3 wnioskami petycji oraz podjęła decyzję o przygotowaniu projektu ustawy przewidującego coroczną waloryzację (o charakterze inflacyjnym) świadczenia pielęgnacyjnego i zasiłku pielęgnacyjnego.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych. Komisja przyjęła projekt ustawy, który zamieszczony jest w druku senackim nr 1265. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Jan Rulewski.

30. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ujednoczenia zasad wykonania zakazu prowadzenia pojazdów wobec sprawców przestępstw i wykroczeń (P-20/10).

Petycja indywidualna wniesiona przez osobę fizyczną.

Dotyczyła:

- ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm.) - w Rozdziale XXI zawarty jest katalog przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, penalizuje je art. 42 i następny, określa przesłanki orzekania zakazu prowadzenia pojazdów oraz zakres przedmiotowy i podmiotowy stosowania tego środka,

- ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275), który określa znamiona wykroczeń polegających na sprowadzeniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku w komunikacji oraz w art. 86-87 penalizuje zachowania po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.

Wnoszący petycję postulował, aby zarówno w Kodeksie karnym jak i w Kodeksie wykroczeń obowiązywały te same zasady wykonania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów. Na podstawie obu ustaw sąd może orzec zakaz prowadzenia pojazdów, ale tylko w Kodeksie karnym przewidziano możliwość wcześniejszego uchylecia tego środka (art. 84 § 1). Zdaniem autora petycji jest to niekonsekwencja ustawodawcy, skutkująca tym, że w pewnych przypadkach sprawca przestępstwa ścigany w trybie przepisów Kodeksu karnego ma szansę na wcześniejsze odzyskanie prawa jazdy niż sprawca wykroczenia. Wnoszący petycję podkreślał, że przestępstwo od wykroczenia różni się wyższą społeczną szkodliwością czynu. Odpowiadać temu powinno zróżnicowanie w rodzajach, wysokości i dolegliwościach kar i środków karnych przewidzianych za te czyny. Wobec sprawcy wykroczenia nie powinny być stosowane surowsze sankcje niż w stosunku do sprawcy przestępstwa. Dylemat, czy należałoby złagodzić we wskazanym kierunku przepisy Kodeksu wykroczeń czy też zaostrzyć zasady wykonania tego środka karnego w Kodeksie karnym, wnoszący petycję poddał pod ocenę ustawodawcy.

Marszałek Senatu **6 grudnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrzyła petycję **9 grudnia 2010 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Komisja postanowiła kontynuować prace nad petycją oraz zdecydowała zasięgnąć informacji i opinii o wniosku petycji w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na posiedzeniu **29 marca 2011 r.** komisja kontynuowała prace nad petycją; senatorowie zapoznali się z pismem nadesłanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości, zawierającym stanowisko resortu w sprawie petycji. W opinii resortu sprawiedliwości „zawarty w petycji postulat wprowadzenia do Kodeksu wykroczeń instytucji analogicznej do instytucji (z art. 84 § 1 Kodeksu karnego) uznania środka karnego za wykonany nie zasługuje na uwzględnienie”. Komisja postanowiła nie prowadzić dalszych prac nad petycją, jednocześnie senatorowie postanowili przekazać wniosek petycji do wiadomości Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego działającej przy Ministrze Sprawiedliwości.

31. Petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podniesienie kwoty renty socjalnej (P-21/10).

Petycja zbiorowa wniesiona przez Internetowe Forum Rodzin Osób Niepełnosprawnych „Razem Możemy Więcej”; Forum skupia rodziców i opiekunów osób niepełnosprawnych, które wymagają całodobowej opieki i pomocy.

Postulat petycji dotyczył zmiany ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), która określa zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty renty socjalnej.

Autorzy petycji wnosili o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podwyższenie kwoty renty socjalnej.

Zdaniem autorów petycji państwo powinno zapewnić osobom niepełnosprawnym finansowanie pomocy w różnych formach, na poziomie zapewniającym godne życie. Osoby niepełnosprawne są poszkodowane przez los, do tego dochodzą problemy dnia codziennego, które mogłyby zostać rozwiązane, gdyby osoby te dysponowały wyższymi środkami finansowymi. Niepełnosprawni często nie są w stanie pracować, bywają zależni od opiekuna z rodziny, który również z racji obowiązków nie może podjąć pracy. Wymagają opieki

lekarskiej i rehabilitacyjnej oraz nierzadko – drogich leków. Za ledwie część tych wydatków jest refundowana przez Narodowy Fundusz Zdrowia lub Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Osoby niepełnosprawne wymagające opieki i ich rodziny mają poczucie niesprawiedliwości. Mimo licznych prawnych zabezpieczeń czują się dyskryminowani, zepchnięci na margines społeczeństwa. Dlatego autorzy petycji domagają się, aby renta socjalna została podwyższona.

Niemożliwość podjęcia pracy zarobkowej przez osobę niepełnosprawną i przez jej opiekuna prowadzi do znacznego obniżenia dochodu rodziny, co nie jest równoważone przez świadczenia socjalne otrzymywane od państwa, które dodatkowo są ograniczane kryterium dochodowym na bardzo niskim poziomie, określonym przez prawo. Koszty utrzymania rodzin z osobą niepełnosprawną są znacznie wyższe niż rodzin, w których wszystkie osoby są pełnosprawne. Autorzy petycji stwierdzali, że Polska funkcjonuje w Unii Europejskiej od sześciu lat, ale standard życia osób niepełnosprawnych i pomoc państwa są u nas na dużo niższym poziomie niż w innych krajach UE. Wnoszący petycję, zrzeszeni na forum „Razem Możemy Więcej” uznali ten stan za naganny i wymagający radykalnych zmian.

Marszałek Senatu **17 grudnia 2010 r.** skierował petycję do rozpatrzenia przez KPCPP.

Komisja rozpatrywała petycję **7 kwietnia i 16 czerwca 2011 r.**, przeprowadzona została dyskusja. Senatorowie zapoznali się z opinią nadesłaną z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Komisja postanowiła prowadzić dalsze prace nad petycją oraz podjęła decyzję o przygotowaniu projektu ustawy. Przyjęto założenia o zrównaniu wysokości renty socjalnej z kwotą renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz zwiększaniu kwoty renty socjalnej o ok. 4% przez cztery kolejne lata począwszy od 1 stycznia 2012 r.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przygotowało projekt nowelizacji do ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej. Komisja przyjęła projekt ustawy zawarty w druku senackim nr 1263. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy upoważniony został senator Jan Rulewski.

Podsumowanie

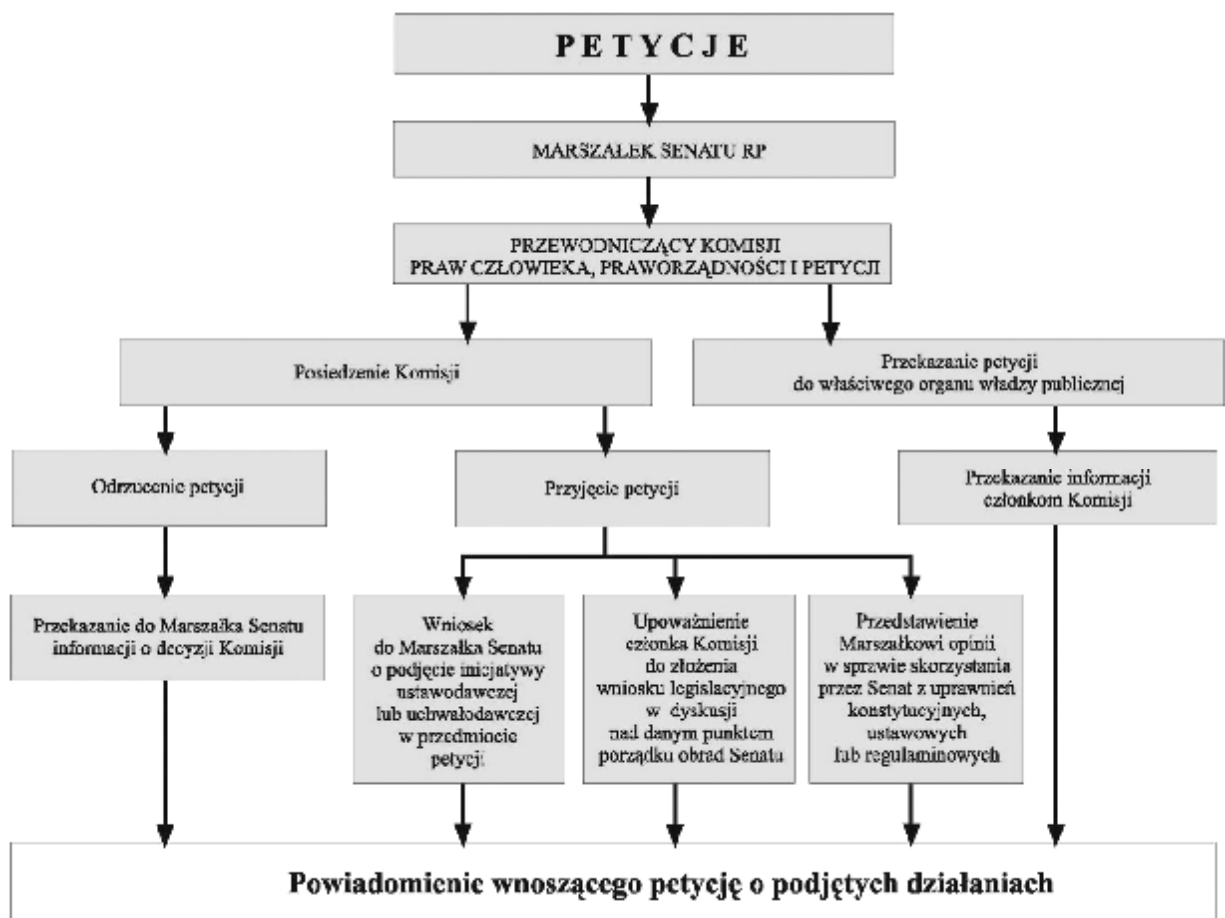
Sprawozdanie obejmuje informację o pracach Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami, które zostały skierowane przez Marszałka Senatu w 2010 r., a także o petycjach z 2009 r., nad którymi kontynuowano prace w 2010 r.

Zakres tematyczny petycji i zawarte w nich propozycje rozwiązań legislacyjnych były przedmiotem wielokrotnych spotkań i posiedzeń komisji, stąd też nie wszystkie prace nad petycjami udało się zakończyć przed końcem 2010 r. W wypadku petycji, co do których senatorowie podjęli decyzję o kontynuowaniu nad nimi prac – działania komisji są prowadzone w 2011 r.

Prace nad niektórymi petycjami trwają do chwili obecnej. Należy jednak zaznaczyć, że komisja zakończyła już prace nad wszystkimi petycjami, które zostały skierowane w 2009 r.

W wyniku analizy dotychczasowych prac Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji nad petycjami senatorowie zgłosili postulat wyodrębnienia w przyszłej kadencji Senatu z zakresu działania tej komisji spraw dotyczących petycji i przekazania ich jako oddzielnego zagadnienia do kompetencji odrębnej, samodzielnej komisji.

Schemat rozpatrywania petycji

**Wykaz petycji, nad którymi pracowała Komisja Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji w 2010 roku**

I. Petycje skierowane do komisji w 2009 roku

1. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej objęcia ulgą 49% studentów studiów III stopnia (doktorantów) przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego i kolejowego (P-02/09).
2. **Petycja indywidualna w sprawie** wznowienia nadawania Krzyża Armii Krajowej - odznaczenia o charakterze wojskowym (P-09/09).
3. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej usunięcia z życia publicznego komunistycznych patronów ulic i placów (P-10/09).
4. **Petycja zbiorowa w sprawie** wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego dotyczących podniesienia rangi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz reaktywowania Państwowego Funduszu Kombatantów (P-12/09).
5. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia uchwały okolicznościowej w celu złożenia hołdu żołnierzom Polskiego Państwa Podziemnego, walczącym o wolną i demokratyczną Polskę, wykonującym rozkazy legalnego rządu na uchodźstwie, prześladowanym, aresztowanym i skazanym w latach 1944-1956 za działalność w szeregach Armii Krajowej (P-13/09).
6. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu przywrócenie inwalidom wojennym prawa do pobierania dwóch świadczeń w pełnej wysokości (tj. 100% renty inwalidzkiej i 100% emerytury) (P-14/09).
7. **Petycja indywidualna w sprawie** zmiany wysokości rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (P-15/09).
8. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ustanowienia dnia 4 czerwca świętem państwowym (P-16/09).
9. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu poszerzenie katalogu formacji walki zbrojnej walczących w latach 1939-1945 o niepodległość Polski (P-17/09).
10. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ustanowienia samorządu gospodarczego (P-18/09).

II. Petycje skierowane do komisji w 2010 roku

1. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uregulowania sytuacji prawnej osób posiadających przedwojenne obligacje Skarbu Państwa (P-01/10).
2. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu naprawienie krzywd wyrządzonych pracownikom byłych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej w procesie przemian ustrojowych (P-02/10).
3. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej przyznania świadczenia pieniężnego dla małoletnich ofiar wojny 1939-1945 (P-03/10).
4. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wzmocnienia ochrony lokatorów (P-04/10).
5. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany zasad przyznawania odszkodowania i zadośćuczynienia dla osób represjonowanych i internowanych w stanie wojennym (P-05/10).
6. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej w sprawie standaryzacji wizerunku graficznego godła państwowego (P-06/10).
7. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej ochrony prawnej najemców i zasad wykupu mieszkań zakładowych (P-07/10).
8. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (P-08/10).
9. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej rozszerzenia katalogu danych osobowych zawartych w art. 22¹ Kodeksu pracy, które mogą być ustawowo przetwarzane przez pracodawcę o kandydatach do pracy i pracownikach (P-09/10).
10. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uznania za okresy składowe pozostawanie bez pracy wskutek represji politycznych (1956-1989) (P-10/10).
11. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu ustanowienie podstawy prawnej określającej zasady
 - zwrotu lasów przejętych na własność Skarbu Państwa na podstawie dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa,
 - uregulowania stosunków własnościowych naruszonych przez wykonanie dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (P-11/10).
12. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej uznania za ofiary represji osoby, które podlegały represjom w latach 1957-1989 oraz podjęcia prac nad usystematyzowaniem uprawnień kombatanatów (P-12/10).
13. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia wymogu posiadania specjalistycznych uprawnień zawodowych przez władze i kadre kierowniczą spółdzielni mieszkaniowych (P-13/10).

14. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zasad obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego (P-14/10).
15. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu nowelizację Kodeksu postępowania cywilnego w części - Postępowanie w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone (P-15/10).
16. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej podwyższenia kryterium dochodowego dla otrzymania zasiłku rodzinnego (P-16/10).
17. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany zasady waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z procentowej na kwotową (P-17/10).
18. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wprowadzenie obowiązku wykonywania przez skazanych pracy społecznie użytecznej na rzecz państwa (P-18/10).
19. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu zwiększenie pomocy materialnej dla rodzin opiekujących się dziećmi i osobami niepełnosprawnymi (P-19/10).
20. **Petycja indywidualna w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu ujednoczenie zasad wykonania zakazu prowadzenia pojazdów wobec sprawców przestępstw i wykroczeń (P-20/10).
21. **Petycja zbiorowa w sprawie** podjęcia inicjatywy ustawodawczej mającej na celu podniesienie kwoty renty socjalnej (P-21/10).

.....

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u

.....